

ÖZGÜR

E L JAMES

GRİNİN ELLİ TONU...
ŞİMDİ ANLATMA SIRASI CHRISTIAN'DA...

E L James, iflah olmaz bir romantik ve kendi itirafı üzerine bir “fangırl”dür.* Yirmi beş yıl televizyon için çalıştıktan sonra çocukluk hayalinin peşinden gitmeye karar verdi ve okurların âşık olacağı hikâyeler yazmaya başladı. Sonuç, çok tartışılan erotik, aşk hikâyesi *Grinin Elli Tonu* ve devam kitapları olan *Karanlığın Elli Tonu* ile *Özgürlüğün Elli Tonu* oldu. 2015’te *Grinin Elli Tonu*’nu Christian Grey’in gözünden anlatan ve bir numaralı çok satan kitabı *Grey*’i yayımladı. Ardından Elli Ton hikâyesinin ikinci yarısını yine Christian Grey’in gözünden anlatan ve liste başı olan *Karanlık* geldi. Yazar 2019’da, The New York Times 1 numaralı çok satan kitabı *Beyefendi* ile devam etti. Kitapları elli dile çevrildi ve dünya genelinde 165 milyondan fazla sattı.

E L James’i, *Times* dergisi “Dünyanın En Etkili İnsanları” arasında gösterdi ve *Publisher’s Weekly* tarafından “Yılın İnsanı” seçildi. *Grinin Elli Tonu* birbiri ardına 133 hafta boyunca *New York Times* çok satanlar listesinde kaldı. *Özgürlüğün Elli Tonu* 2012’de “Goodreads Choice Ödülü”nü kazandı. *Grinin Elli Tonu* okurlar tarafından oylanarak PBS’nin “The Great American Read” seçkinde “100 Büyük Kitap” arasına girdi (2018). *Karanlık*, 2019 Uluslararası DUBLIN Edebiyat Ödülleri’nde uzun listeye girdi.

Yazar, gişede bir milyar doların üstünde hasılat yapan Elli Ton filmlerinin üçünün de yapımcılığını üstlendi. Üçüncü film *Özgürlüğün Elli Tonu*, 2018’de *Drama*’nın “Halkın Seçimi Ödülü”nü kazandı. E L James’in iki harika oğlu var ve Batı Londra’nın yeşil banliyölerinde roman yazarı ve senarist kocası Niall Leonard ve Wesh Highland terrieri cinsi köpekleriyle birlikte yaşıyor.

* Hayran (kız). Özellikle film, müzik gibi konularda takıntılı biçimde hayranlık duyan kız. Yetişkinler için de kullanılır. (ç.n.)

ÖZGÜR

Orijinal adı: Freed

© 2021, 2021 Fifty Shades Ltd.

Yazan: E L James

İngilizceden çeviren: İstem Erdener

Yayıma hazırlayan: Burcu Bilir Agalar

Türkçe yayın hakları: © 2022 Doğan Yayınları Yayıncılık ve Yapımcılık Tic. A.Ş.

Bu eserin bütün hakları saklıdır. Yayınevinden yazılı izin alınmadan kısmen veya tamamen alıntı yapılamaz, hiçbir şekilde kopya edilemez, çoğaltılamaz ve yayımlanamaz.

1. baskı / Haziran 2022 / ISBN 978-625-8344-06-6

Sertifika no: 44919

Kapak tasarımı: Erika Mitchell ve Brittany Vibbert/Sourcebooks/ © 2021 Sourcebooks

Kapak fotoğrafları: © Erika Mitchell

Kalp fotoğrafı: © Andrew Melzer/Sourcebooks

Kapak uygulama: Serçin Çabuk

Sayfa uygulama: Gökçen Yanlı Atmaca

Baskı: Yıkılmazlar Basın Yayın Prom. ve Kağıt San. Tic. Ltd. Şti.

15 Temmuz Mah. Gülbahar Cad. No: 62/B Güneşli - Bağcılar - İSTANBUL

Tel: (212) 515 49 47

Sertifika no: 45464

Doğan Yayınları Yayıncılık ve Yapımcılık Tic. A.Ş.

19 Mayıs Cad. Golden Plaza No. 3, Kat 10, 34360 Şişli - İSTANBUL

Tel. (212) 373 77 00 / Faks (212) 355 83 16

www.dogankitap.com.tr / editor@dogankitap.com.tr / satis@dogankitap.com.tr

Özgür

E L James

Çeviren: İstem Erdener

 **Doğan
Kitap**

Eva ve Sue'ya.
Her şey için
teşekkürler, teşekkürler, teşekkürler.

Ve Catherine'e.
Bir kadın eksiziz.

19 Haziran 2011, Pazar

Pembe kâğıt fenerlerin, kır çiçeklerinin ve çatı kirişlerinde titreyerek ışıldayan süs ışıklarının altında, yaşadığımız hazzın mutluluğuyla uzanıyoruz. Soluğum sakinleşirken Anastasia'ya sıkıca sarılıyorum. Yanağı göğsümde, eli çılginca atan kalbimde, üstüme serilmiş yatıyor. Karanlık yok; rüya kapanım onu kovmuş... Nişanlım. Aşkım. Işığım.

Şu anda olduğumdan daha mutlu olmam mümkün mü?

Bu tabloyu hafızama kazıyorum; kayıkthane, dalgaların sesi, çiçekler, ışıklar. Gözlerimi kapatıp kollarımdaki kadının hissini ezberime yazıyorum; üstümdeki ağırlığını, nefes alırken yükselip alçalan sırtını, bacaklarıma dolanmış bacaklarını. Saçının kokusu burnuma dolarken gergin bedenim yumuşuyor. Huzur bulduğum yer burası. Dr. Flynn gurur duyardı. Bu güzel kadın benim olmayı kabul etti. Her şekilde. Ve yine.

"Yarın evlenebilir miyiz?" diye fısıldıyorum kulağına doğru.

"Hmm." Boğazından gelen ses, tenimde yumuşak bir tınıyla yeniden yankılanıyor.

"Bu bir evet mi?"

"Hmm."

"Hayır mı?"

"Hmm."

Sırıtiyorum. Tükenmiş. "Bayan Steele, dilinizi mi yuttunuz?" Gülümsediğini hissediyorum ve kollarımı ona dolayıp saçlarını öperken sevincim bir kahkahaya dönüşüyor. "Öyleyse yarın Vegas'a." Başını kaldırıyor. Fenerlerin soluk ışığında, gözleri yarı kapalı. Uykulu ama tatmin olmuş görünüyor.

"Bunun bizimkilerin hoşuna gideceğini pek sanmıyorum." Başını yeniden indiriyor. Parmaklarını çıplak bedeninde gezdirerek pürüzsüz teninin tadını çıkarıyorum.

"Ne istiyorsun Anastasia? Vegas? Süslü, büyük bir düğün? Söyle bana?"

“Büyük değil. Sadece aile ve arkadaşlar.”

“Tamam. Nerede?”

Omuz silkiyor, sanırım bunu düşünmemiş.

“Burada yapabilir miyiz?” diye soruyorum.

“Sizinkilerin evinde mi? Sorun olmaz mı?”

Gülüyorum. Grace fırsatın üstüne atlar. “Annem mutluluktan havalara uçar.”

“Tamam o zaman. Eminim benim annemle babam da bunu tercih eder.”

Ben de bunu tercih ederim.

Bir kez olsun anlaşıyoruz. Tartışmadan.

Bu bir ilk mi?

Boşalan tutkumuzla hafiften karışmış saçlarını yavaşça okşuyorum. “Yere karar verdiğimizize göre şimdi tarihi seçelim.”

“Herhalde annene sorman gerek.”

“Hmm. Ona bir ay veririm, o kadar. Seni daha fazla bekleyemeyecek kadar çok istiyorum.”

“Christian, bana sahipsin zaten. Bana bir süredir sahipsin ama tamam, bir ay olsun.” Göğsüme yumuşak bir öpücük konduruyor. Karanlığın sessiz kalmasına şükrediyorum. Varlığı onu uzakta tutuyor.

“Geri dönsek iyi olur. Mia’nın geçen seferki gibi bizi bölmesini istemiyorum.”

Ana gülüyor. “Ah, evet. Ramak kalmıştı. İlk ceza seksim.” Parmak uçlarıyla çenemi okşuyor. Onunla birlikte yuvarlanıyorum ve uzun tüylü halıda üstüne çıkıyorum.

“Hatırlatma. En iyi anlarımdan biri değildi.”

Dudakları cilveli bir gülümsemeyle kıvrılırken gözleri muzipçe parlıyor. “Bir ceza seksine göre fena değildi. Hem külotumu da geri aldım.”

“Evet, kazandın. Hakkını veriyorum.”

O anı hatırlayarak gülüyorum ve bir öpücük verip kalkıyorum. “Hadi, külotunu giy de gidip partinin geri kalanına katılalım.”

Zümrüt yeşili elbisesinin fermuarını çekip ceketimi omuzlarına koyuyorum. “Hazır mısınız?” Kayıkhanenin merdivenlerini çıkarken elimi tutuyor. Merdivenlerin sonunda durup *o da* sahneyi aklına kazımak istercesine dönüp çiçekli cennetimize bakıyor. “Bütün bu ışıklarla çiçeklere ne olacak?”

“Sorun yok. Çiçekçi yarın çardağı sökmek için gelecek. Harika bir iş çıkardılar. Çiçekler de buradaki bir yaşlılar evine gidecek.”
Elimi sıkıyor. “Sen iyi bir adamsın Christian Grey.”
Umarım senin için yeterince iyiyimdir.

Bizimkiler oturma odasında, karaoke makinesine acı çektiriyor. Kate ve Mia, *We Are Family*'yi¹ söyleyip dans ediyorlar. Annemle babam da seyircileri olmuş. Galiba biraz çakırkeyifler. Elliot kanepeye yayılmış, birasını içerken şarkıya sadece dudaklarını oynatarak eşlik ediyor.

Kate, Ana'yı görüp mikrofona çağırıyor. Mia şarkıyı bırakıp, “Aman Tanrım!” diye ciyaklıyor. “Şu taşa bakın!” Ana'nın elini alıp bakarken ıslık çalıyor. “Christian Grey, teklif etmişsin.”

Kate ve annem de başına toplanıp beklenen hayranlık nidalarıyla yüzüğü incelerken Ana utanarak gülümsüyor. İçten içe başım göğşe eriyor.

Evvet. Yüzüğü beğendi. Herkes beğendi.

Aferin sana Grey.

“Christian, konuşabilir miyiz?” diyor Carrick, ciddi bir ifadeyle yerinden kalkarken.

Şimdi mi?

Beni odadan çıkarırken bakışları değişmiyor.

“Şey. Tabii.” Grace'e bir bakış atıyorum ama beni özellikle görmezden geliyor.

Ona Elena'dan bahsetmiş olabilir mi?

Kahretsin. Umarım bahsetmemiştir.

Onu çalışma odasına kadar takip ediyorum. Beni içeri alıp arkamdan kapıyı kapatıyor.

Herhangi bir giriş filan yapmadan, “Annen söyledi” diyor.

Saate bakıyorum; 12.28. Bu, konuşma için çok geç bir saat... Her açıdan. “Baba, yorgunum...”

“Hayır. Bu konuşmadan kaçmayacaksın.” Sesi sert ve bana gözlüklerinin üzerinden iyice kısılmış gözlerle bakıyor. Sinirli. Çok sinirli.

“Baba...”

1. Sister Sledge şarkısı (1979) (ç.n.)

“Sus, evlat. Beni dinlemen gerek.” Masasının kenarına oturup gözlüklerini çıkarıyor ve cebinden çıkardığı gözlük beziyle camlarını silmeye başlıyor. Önünde, genellikle olduğu üzere, on dört yaşındaymışım ve okuldan –yine– uzaklaştırma almışım gibi hissederek duruyorum. Kaderime boyun eğip derin bir nefes alıp becerebildiğim kadar yüksek sesle iç çekip ellerimi belime koyuyorum ve hücumunu bekliyorum.

“Hayal kırıklığına uğradım desem az söylemiş olurum. Elena’nın yaptığı şey suç...”

“Baba...”

“Hayır Christian. Şu an söz hakkın yok.” Bakışları çok sert. “Hapse girmeyi hak ediyor.”

Baba!

Duraksayıp gözlüklerini tekrar takıyor. “Yine de beni en çok hayal kırıklığına uğratan, sanırım senin düzenbazlığın oldu. Bir türlü hiç tanışmadığımız arkadaşlarınla çalışacağın yalanını atıp bu evden çıktığın her seferinde o kadını beceriyordun.”

Tanrım!

“Bize şimdiye kadar söylediğin neye inanabilirim?” diye devam ediyor.

Ah, Tanrı aşkına. Tamamen aşırı tepki veriyor. “Şimdi konuşabilir miyim?”

“Hayır. Konuşamazsın. Tabii, kendimi suçluyorum. Sana söyle ya da böyle, belli bir ahlak aşıladığımı düşünüyordum. Şimdi gerçekten merak ediyorum, sana bir şey öğretebildim mi acaba?”

“Cevap bekleyerek mi soruyorsun?”

Beni duymazdan geliyor. “O evli bir kadındı ama buna hiç saygı göstermedin. Yakında evli bir adam olacaksın...”

“Bunun Anastasia’yla hiçbir ilgisi yok!”

“Bana sesini yükseltmeye cüret etme” diyor. Öyle sakın bir öfkeyle söylüyor ki hemen susuyorum. Onu hiç bu kadar kızgın gördüğümü veya duyduğumu hatırlamıyorum. Tokat yemiş gibiyim. “Hem de çok ilgisi var. Genç bir kadına büyük bir söz vermek üzeresin.” Ses tonu yumuşuyor. “Bu hepimiz için sürpriz oldu. Senin için mutluyum da. Ama burada evliliğin kutsallığından bahsediyoruz. Eğer buna saygı duymuyorsan evlilikle de işin olamaz.”

“Baba...”

“Yakında kutsal yeminler etmeye bu kadar hevesliysen, bir evlilik öncesi anlaşmasını da ciddi olarak düşünmen gerek.”

Ne? Sözünü kesmek için elimi kaldırıyorum. Fazla ileri gitti. Tanrı aşkına, ben bir yetişkinim. “Ana’yı bu işe karıştırma. O öyle servet avcısı tiplerden değil.”

“Bunun onunla ilgisi yok.” Kalkıp bana doğru yürüyor. “Bu seninle ilgili. Sorumluluklarını yerine getirmenle. Güvenilir ve düzgün bir insan olmanla. Koca olacak bir adam olmanla!”

“Yeter artık baba, on beş yaşında değilim!” diye bağırıyorum. Birbirimize meydan okurcasına burun buruna geliyoruz.

Buna neden bu kadar kötü tepki veriyor? Onun için hep bir hayal kırıklığıydım, biliyorum ama bunu hiç bu kadar açıkça dile getirmemişti.

Gözlerini kapatıp elini burun kemiğine götürüyor. Stresli anlarda aynısını benim de yaptığımı fark ediyorum. Bu huyu ondan almışım ama benim örneğimde armut ağacın dibinden çok uzağa düşmüş.

“Haklısın. Hassas bir çocuktun. Yaptığının yanlış olduğunu görmedin ve belli ki hâlâ görmüyorsun çünkü onunla ilişkini devam ettirdin. Sadece bir aile dostu olarak değil iş ortağı olarak da. İkiniz de bunca yıl bize yalan söylediniz. En üzücü olanı da bu.” Sesi alçalıyor. “O, annenin arkadaşıydı. İyi bir arkadaş olduğunu düşünüyorduk. Tam tersiymiş. Onunla tüm maddi ilişkini *keseceksin.*”

Hadi oradan Carrick.

Ona Elena’nın beni iyi yönde etkilediğini ve böyle düşünmemsem onunla bağımı sürdürmeyeceğimi anlatmak istiyorum ama biliyorum ki kulağının birinden girip ötekenden çıkacak. On dört yaşındayken ve okulda sorunlar yaşarken beni dinlemediği gibi şimdi de dinlemek istemediği belli.

“Bitirdin mi?” Sözcükler dişlerimin arasından tıslar gibi dökülüyor.

“Söylediklerimi düşün.”

Gitmek için dönüyorum. Yeterince dinledim.

“Evlilik öncesi anlaşmasını düşün. İleride seni büyük bir üzüntüden kurtarır.”

Onu duymazdan gelip sinirli adımlarla ofisini terk ederken kapıyı çarpıp çıkıyorum.

Canı cehenneme!

Grace koridorda bekliyor.

“Ona neden söyledin?” diye azarlamaya başlıyorum ama Carrick arkamdan geldiği için cevap vermiyor. Buz gibi bakışlarını ona yöneltiyorum.

Gidip Ana’yı alacağım. Eve gidiyoruz.

Ruhum vahşi. Kedi bağırmasına benzeyen sesleri takip ederek oturma odasına girdiğimde Elliot ve Ana’yı mikrofonda, *Ain’t No Mountain High Enough*² katlederken buluyorum. Bu kadar öfkeli olmasam gülerdim. Elliot’ın çıkardığı detone gürültüye şarkı söylemek denemez ve Ana’nın tatlı sesini bastırıyor. Neyse ki şarkı bitmek üzere. En kötü kısmını atlatmış sayılırım.

Bitirdiklerinde, “Marvin Gaye ve Tammi Terrell’in kemikleri sızlıyor” diye soğuk bir espri yapıyorum.

“Bence gayet iyi bir yorumdu.” Elliot, abartılı bir beğeniyle alkışlayıp gülen Mia ve Kate’e teatral bir selam veriyor. Kesinlikle hepsi sarhoş. Ana kıkırdıyor; heyecanlı ve tatlı görünüyor.

“Eve gidiyoruz” diyorum.

Yüzü asılıyor. “Annene kalacağımızı söyledim.”

“Öyle mi? Şimdi mi?”

“Evet. Bizim için yukarıdan pijama getirdi. Senin odanda uyumak için sabırsızlanıyordum.”

“Kalırsınız diye çok umutlanmıştım canım.” Bu yalvarış, arkasında Carrick’le kapının eşiğinde duran annemden geliyor. “Kate ve Elliot için de. Bütün civcivlerim aynı kümeste toplansın istiyorum.” Uzanıp elimi tutuyor. “Hem bu hafta seni kaybettiğimizi sandık.”

Sessizce bir küfür savurarak öfkemi kontrol altına alıyorum. Kardeşlerim, önlerinde yaşanan dramdan habersiz görünüyorlar. Elliot tamam ama bu aymazlığı Mia’dan beklemezdim.

“Kal, evlat. Lütfen.” Babam gözünü ayırmadan bana bakıyor ama yeterince iyi niyetli görünüyor. Sanki az önce tam bir hayal kırıklığı olduğumu söyleyen o değildi.

2. Marvin Gaye ve Tammi Terrell tarafından seslendirilmiş bir şarkı. (1967) (ç.n.)

Yine.

Onu yok sayıp anneme cevap veriyorum. "Tamam." O da sırf Ana'nın yalvaran bakışları yüzünden. Ayrıca burayı bu ruh haliyle terk edersem, muhteşem bir güne gölge düşürmüş olacağımı biliyorum.

Ana bana sarılıyor. "Teşekkürler" diye fısıldıyor. Ona bakıp gülümsüyorum ve tepemdeki kara bulutlar dağılmaya başlıyor.

"Hadi baba, gel." Mia, mikrofonu eline tutuşturup babamı ekranın önüne sürüklüyor. "Son şarkı!" diyor.

"Yatağa." Bu kez Ana'dan bir şey istiyordum değilim. Bu gece için ailemi yeterince gördüm. Başıyla onaylıyor ve ellerimiz kenetleniyor. "Herkes için iyi geceler. Anne, parti için teşekkür ederiz."

Grace beni kucaklıyor. "Seni sevdiğimizi biliyorsun. Senin için sadece en iyisini istiyoruz. Verdiğiniz haber beni çok mutlu etti. Burada olduğunuz için de çok mutluyum."

"Evet anne. Teşekkürler." Yanağına hızlıca bir öpücük konduruyorum. "Yorgunuz. Yatmaya gidiyoruz. İyi geceler."

Ana'yı da hızlıca kucaklayıp, "İyi geceler Ana. Teşekkürler" diyor. Mia, Carrick'in söylemesi için *Wild Thing*'i³ çalmaya başlarken çıkmak için Ana'nın elini çekiyorum.

Bunu görmek istemiyordum.

Işığı açarken yatak odamın kapısını kapatıyorum. Ana'yı kollarıma çekip sıcaklığını ararken Carrick'in attığı fırçanın acısını zihnimden atmaya çalışıyorum.

"Hey, iyi misin?" diye mırıldanıyor. "Düşüncelisin."

"Babama kızgınım sadece. Ama bu yeni bir şey değil. Bana hâlâ ergenmişim gibi davranıyor."

Bana daha sıkı sarılıyor. "Baban seni seviyor."

"Eh, bu gece benim hakkımda pek iyi düşünmüyor. Yine. Ama şimdi bunu konuşmak istemiyordum." Başından öpüyordum. Gözleri şefkat ve anlayışla parıldayarak bana odaklanıyor. İkimizin de Elena'nın hayaletini çağırarak istemediğini biliyorum... *Bayan Robinson'm*.

Bu gecenin başında Grace'in tüm intikam hırsıyla Elena'yı evden kovuşu aklıma geliyor. Acaba o zamanlarda, annem beni

3. The Troggs şarkısı. (1966) (ç.n.)

odamda bir kızla yakalasa ne derdi diye düşünüyorum. Birden, geçen hafta sonu maskeli balodayken Ana'yla buraya kaçtığımızda yaşadığım ergen heyecanına kapılıyorum.

"Odama bir kız attım." Sırıyorum.

"Onunla ne yapacaksın?" Davetkâr bir gülümsemeyle karşılık veriyor.

"Hmm. Ergenken kızlarla yapmak istediğim her şeyi." Dokunulmaya katlanamadığım için yapmak istediğim ama yapamadığım. "Çok yorgun değilsen." Yanağının yumuşak kıvrımını parmaklarımla okşuyorum.

"Christian. Çok yorgunum. Ama heyecanlıyım da."

Ah, bebeğim. Merhamet edip ona küçük bir öpücük veriyorum. "Belki de uyumalıyız. Uzun bir gündü. Gel. Seni yatırırım. Arkanı dön."

Dediğimi yapıyor ve elbisesinin fermuarını indiriyorum.

Nişanlım yanımda uyuklarken Taylor'a mesaj gönderiyorum. Sabah bizim için Escala'ya temiz birer takım giysi getirmesini söylüyorum. Sonra Ana'nın yanına kayarak yüzünü izlemeye koyuluyorum. Şimdiden uyumuş olmasına ve benim olmayı kabul etmesine hayret ediyorum...

Bir gün onun için yeterince iyi olabilecek miyim?

Ben koca olabilecek bir adam mıyım?

Babamın bu konuda şüpheleri var gibi görünüyor.

İç çekip sırtüstü uzanarak tavanı seyrediyorum.

Ona yanıldığını kanıtlayacağım.

Bana karşı her zaman katıydı. Elliot ve Mia'dan çok daha fazla.

Adi herif. Kötü tohum olduğumu biliyor. Bu akşamki tiradını kafamda tekrarlarlarken, uyku beni ele geçirene kadar sürükleniyorum.

Kollarını kaldır Christian. Babamın yüzü ciddi. Havuza nasıl atlayacağımı gösteriyor. İşte böyle. Şimdi ayak parmaklarını havuzun kenarına tak. Güzel. Öne eğil. İşte böyle. Şimdi kendini ittir. Düşüyorum... düşüyorum... düşüyorum. Cup. Serin, berrak suya. Maviye. Sakinliğe. Sessizliğe. Ama sudan kanatlarım beni tekrar havaya çıkarıyor. Babamı arıyorum. Bak, baba bak. Ama Elliot babamın kucağına atlıyor. Birlikte yere düşüyorlar. Babam Elliot'ı gıdıklıyor. Elliot gülüyor... gülüyor... gülü-

yor. Babam göbeğini öpüyor. Babam bana bunu yapmıyor. Bu hoşuma gitmiyor. Ben sudayım. Orada olmak istiyorum. Onlarla. Babamla. Ağaçların arasında duruyorum. Babamla Mia'yı izliyorum. Babam onu gıdıklarken neşeyle çığlık atıyor. Babam gülüyor. Mia ondan kurtulup sırtına atılıyor. Babam dönüp onu yakalıyor. Ben ağaçların arasında tek başıma duruyorum. İzliyorum. İstiyorum. Havada güzel bir koku var. Elma kokuyor.

“Günaydın Bay Grey” diye fısıldıyor Ana gözlerimi açarken. Sabah güneşi pencerelerden ışıldıyor ve ben sarmaşık gibi ona sarılmışım. Ev özleminin ve kalp ağrısının –mutlaka bir rüya ile tetiklenmiş olan– düğümü, onu görünce çözülüyor. Kendimi kaptırılmış ve uyarılmış haldeyim. Vücudum ona merhaba demek için uyanıyor.

“Günaydın Bayan Steele.” Mia'nın *I ♥ Paris* tişörtünü giymesine rağmen inanılmaz güzel görünüyor. Gözleri parlayarak yüzümü ellerinin arasına alıyor. Dağılmış saçları sabah ışığıyla parlıyor. Başparmağıyla sakalımı okşayarak çenemi gıdıklıyor.

“Seni uyurken izliyordum.”

“Öyle mi?”

“Ve güzel nişan yüzüğüme bakıyordum.” Elini uzatıp parmaklarını oynatıyor. Elmas, ışığı yakalayıp duvarlardaki eski film afişleriyle kick boks posterlerine küçük gökkuşakları yansıtıyor.

“Ah!” diyor neşeyle. “Bu bir işaret.”

İyiye işaret Grey. Umarım.

“Parmağımdan asla çıkarmayacağım.”

“Güzel.” Yaklaşıp onu iyice sarıyorum. “Beni ne zamandır izliyordun?” Burnumla burnunu okşayıp dudaklarımı dudaklarına bastırıyorum.

“Ah, hayır.” Beni omuzlarımdan ittiriyor ve ciddi bir hayal kırıklığı yaşıyorum ama beni çevirip kalçama oturuyor. Doğru luyor, hızlı bir hareketle tişörtünü çıkarıp yere atıyor. “Sana bir uyandırma servisi vermeyi düşünüyordum.”

“Ya?” Penisim ve ben mutluyuz.

Kendimi dokunuşlarına hazırlamama fırsat kalmadan eğilip göğsüme yumuşak bir öpücük konduruyor. Saçları kestane rengi bir cennet yaratarak etrafımıza dökülüyor. Parlak mavi gözleriyle bana bakıyor.

“Buradan başlayalım.” Beni tekrar öpüyor.

Derin bir nefes alıyorum.

“Sonra aşağıya inelim.” Dilini rasgele dokunuşlarla göğüske-
miğimden aşağı doğru gezdiriyor.

Evet.

Karanlık, ya üstümdeki tanrıçaya boyun eğdiği için ya da pat-
layan libidomun etkisiyle sessiz kalıyor. Hangisi yüzünden, bil-
miyorum.

“Müthiş lezzetlisiniz Bay Grey” diyor tenimin üstünde, soluk-
larının arasından.

“Bunu duyduğuma sevindim.” Kelimeler boğazımdan boğuk
bir sesle dökülüyor.

Beni göğüskafesimin altına kadar yalayarak küçük küçük ısır-
maya devam ediyor. Memeleri göbeğimin altına sürtünüyor.

Ah!

Bir, iki, üç kere.

“Ana!” Soluklarım hızlanarak dizlerini tutup sıkıyorum. Ka-
sıklarımın üstünde kıpırdanmaya başlayınca teslim oluyorum
ama doğrulup beni beklenti ve istek içinde bırakıyor. Galiba beni
içine alacak. Hazır.

Hazırım.

Siktir, çok hazırım.

Ama aşağı inmeye devam ederek karnımı ve belimi öpüyor.
Ardından dili göbek deliğime kayıyor ve oradan penisime uzanan
tüylerimi sıyırmaya başlıyor. Beni bir daha hafifçe ısırıyor. Isırığı
tam penisimde hissediyorum.

“Ah!”

Hevesli penisime iştahla bakarak, “İşte buradasın” diye fısıldı-
yor, sonra cilveli bir sırıtışla bana göz atıyor. Gözlerini gözlerim-
den çekmeden, yavaşça beni ağzına alıyor.

Güzel Tanrım.

Dişlerini dudaklarıyla örtüp, başı inip kalkarken beni her sefe-
rinde ağzının daha da derinine alıyor. Müstakbel karımın penisimi
ağzına alırkenki görüntüsünü kesintisiz izleyebilmek için uzanıp
saçlarını aramızdan çekiyorum. Daha derine gitme isteğiyle kalçamı
sıkıp yukarı itiyorum ve ağzıyla iyice kavrayarak beni kabul ediyor.

Daha hızlı.

Daha da hızlı.

Ah, Ana. Baş döndüren tanrıça.

Ritmimi hızlandırıyor. Gözlerimi kapayıp saçındaki yumruğumu sıkıyorum.

Bunu çok iyi beceriyor.

Dişlerimin arasından, “Evet” diye tıslıyorum ve kendimi muhteşem ağzının iniş çıkışlarında kaybediyorum. Boşalacağım.

Aniden duruyor.

Siktir. Hayır! Gözlerimi açtığımda üstümde yer değiştiriyor ve sonra ağır ağır, patlamaya hazır penisimin üstüne gömülüyor. Her muhteşem parçasının tadını çıkararak inliyorum. Saçları çıplak memelerine dökülüyor. Uzanıp ikisini de kavriyorum ve sertleşen meme uçlarını başparmaklarımla okşuyorum, okşuyorum, okşuyorum.

Uzun uzun inerken memelerini ellerime bastırıyor.

Ah, bebeğim.

Sonra öne eğilip dili ağzımı fethedercesine beni öpüyor. Tatlı ağzında kendi tuzlu tadımı alıyorum.

Ana.

Ellerimi kalçasına kaydırıp onu kaldırıyorum ve aynı anda kendimi ona doğru iterken yeniden üstüme indiriyorum.

Bağırarak bileklerimi yakalıyor.

Tekrar yapıyorum.

Tekrar.

Başını arkaya atıp sessiz bir yakarıyla “Christian” diye inerken ritmimi yakalıyor ve birlikte hareket etmeye başlıyoruz. Aynı anda. Tek vücut. Üstümde dağılıp beni de yanında götürene ve azat edene kadar.

Saçlarını burnuma sürterken parmaklarımla sırtında gezdiriyorum.

Nefesimi kesiyor.

Bu hâlâ yeni. Ana yönetiyor. Ana başlatıyor. Hoşuma gidiyor.

“İşte benim pazar ibadetim” diye fısıldıyorum.

“Christian!” Gözlerini ayıplar gibi açarak başını başıma tokuşturuyor.

Kahkaha atıyorum.

Bayan Steele'i şoke etmek. Acaba hiç eskiyecek mi?

Onu sıkıca kucaklayıp dönerek altına alıyorum.

"Günaydın Bayan Steele. Size uyanmak her zaman bir lütuf."

Yanağımı okşuyor. "Size de Bay Grey." Sesi yumuşacık. "Kalkmak zorunda mıyız? Burada, senin odanda olmayı seviyorum."

"Hayır." Komodinin üstündeki saatime göz atıyorum. Saat 9.15. "Annemle babam kiliseye gider." Yanına kayıyorum.

"Kiliseye gittiklerini bilmiyordum."

Yüzümü ekşitiyorum. "Evet, Katolikler."

"Sen?"

"Hayır Anastasia."

Tanrı ve ben uzun süre önce yollarımızı ayırdık.

Welch'in araştırmasında herhangi bir dini bağlantı bulmadığını hatırlayarak, "Sen?" diye soruyorum.

Başını sallıyor. "Hayır. Ne annem ne de babam dindardı. Ama bugün kiliseye gitmek isterim. Seni o helikopter kazasından sağ salım geri getirdiği için birine teşekkür etmem gerek."

Bir kilisenin kutsal topraklarına adım atarsam, bir şimşegin beni küle çevireceğini hayal ederek iç geçiriyorum. Ama onun için gideceğim.

"Tamam. Bakalım ne yapabiliriz." Ona küçük bir öpücük veriyorum. "Gel, benimle duş al."

Yatak odamın kapısının dışında küçük bir deri spor çantası duruyor. Taylor temiz giysileri getirmiş. Çantayı alıp kapıyı kapatıyorum. Havluya sarınmış Ana'nın omuzlarında su damlaları parlıyor. Dikkati panomdaki bağımlı fahişenin fotoğrafına odaklanmış. Güzel yüzünde bir soruyla bana dönüyor... Yanıtlamak istemediğim bir soru. "Resmini saklıyorsun" diyor.

Evet. Hâlâ saklıyorum. Ne olmuş?

Sorusu havada asılı kalırken sabah güneşinde parlayan gözleriyle beni seyrediyor. Bir şey söylemem için yalvarıyorlar. Ama yapamam. Oraya girmek istemiyorum. Bir an için, yıllar önce Carrick bana bu fotoğrafı verdiği zaman midemde hissettiğim yumruğu hissediyorum.

**ÖZGÜRLÜĞÜN ELLİ TONU'NUN ŞEHVETİNİ, ROMANTİZMİNİ
VE DRAMINI CHRISTIAN GREY'İN DERİN DÜŞÜNCELERİ,
DUYGULARI VE HAYALLERİYLE YENİDEN YAŞAYIN.**

E L James, dünya çapında milyonlarca okuru büyüleyen aşk hikâyesine, Elli Ton'un dünyasını yeniden ziyaret ederek daha derin ve daha karanlık bir bakış açısı getiriyor.

CHRISTIAN GREY'in Anastasia Steele ile evleneceği on yılın düğününe davetlisiniz. Ama Christian gerçekten koca olmak için doğru kişi mi? Babasının bu konuda şüpheleri varken erkek kardeşi bekârlığa veda partisi düzenlemek istiyor ve nişanlısı Ana ise itaat yemini etmek istemiyor...

Ve evlilik birçok zorluğu da beraberinde getiriyor. Aşkları her zamankinden daha güçlü ve daha derin, ancak Ana'nın meydan okuyan ruhu, Christian'ın en karanlık korkularını uyandırmaya ve kontrol ihtiyacını test etmeye devam ediyor. Geçmişte yaşanmış rekabetler ve kırgınlıklar ikisini de tehlikeye atarken, yanlış bir karar onları ayrılma noktasına getiriyor.

Christian, çocukluğuna ait kâbusların ve gençlik acılarının üstesinden gelerek kendini kurtarabilecek mi? Ve kökleri hakkındaki gerçeği keşfettikten sonra affetmeyi öğrenip Ana'nın koşulsuz sevgisini kucaklayabilecek mi?

Christian nihayet özgür kalabilecek mi?

Çeviren: İstem Erdener

Yetişkin Okurlar İçin

